

Būsimų priešmokyklinukų tėvams

5-6 metai yra tas periodas, kai:

- vaikai mokosi būti kuo savarankiškesni;
- vaikai mokosi aiškiai ir teisingai išreikšti save bei savo nuomonę;
- vaikai yra pilni energijos ir noro išbandyti viską kas nauja, tyrinėti ir sužinoti;
- vaikai mokosi kompleksiskai mąstyti, priimti sprendimus ir spręsti problemas;
- vaikai tyrinėja, užduoda klausimus, kuria taip tobulindami savo mąstymo įgūdžius, ugdomi mokėjimo mokytis kompetenciją;
- vaikai yra labai imlūs socio-emociniam ugdymui.

Visi vaiką supantys suaugę siekia, kad vaikui pradėdant mokinio karjerą, vaikas:

- mokėtų bendrauti, bendradarbiauti ir dirbti tiek su kitais vaikais, tiek su suaugusiais (kalbasi, tariasi, aiškinasi su kitais, ką ir kaip darys);
- mokėtų laikytis taisyklių;
- būtų savarankiškas – galėtų pats apsitarnauti (nuėina į tualetą, persirengia, pavalgo);
- gebėtų atsiskirti nuo tėvų keletui valandų (neverkia vos tik kas nutinka ir nėra pernelyg drovus);
- teigiamai save vertintų (noriam imasi naujos veiklos, nesėkmės „neišsimuša“ iš pusiausvyros, nepasisekus iš pirmo karto, vėl mėgina);
- gebėtų susikaupti ir išklaudyti nurodymus bei atliktų užduotį iki galo;
- gebėtų susivaldyti, kai pyksta, kai yra nepatenkintas ar patiria nesėkmę (žino, kad nepriimtina muštis, rėkti, gadinti daiktus);
- turėtų nuostatą ir dėtų pastangas tapti mokiniu (nori mokytis, suvokia save kaip būsimą mokinį, aktyviai domisi pasauliu, smalsauja, klausinėja, mėgsta vartyti knygas, prašo paskaityti, domisi raidėmis);
- būtų tinkamo fizinio pajėgumo (pakankamai išlavėję vaiko judesiai, gera pirštų-riešo motorika bei akių-rankų koordinacija);
- mokėtų pasakyti svarbiausią asmeninę informaciją (žino savo vardą, pavardę, adresą, šeimos sudėtį, ką dirba tėvai).

Busimų priešmokyklinukų tėvams svarbu suvokti, jog būtent tam ir skirti priešmokyklinio ugdymo metai – sklandžiai ir be streso padėti vaikui pasiruošti mokyklai.

Priešmokyklinės grupės ugdymo siekis - kiekvienam vaikui ugdytis sveikatos, socialinę, pažinimo, komunikavimo kompetencijas. Būdamas priešmokyklinuku skaityti ir rašyti išmokti vaikas neprivalo, tačiau labai svarbu ugdyti įgūdžius, kurie padėtų susidomėti skaitymu, rašyti ir kurti, klausytis ir klausti, formuoti matematikos ir gamtos mokslų suvokimą ir tapti sėkmingais mokinukais ateityje.

Svarbu!

- ✓ Priešmokykliniais metais reikėtų daug dėmesio skirti socialiniams įgūdžiams – bendravimui su įvairaus amžiaus vaikais, pasitikėjimui suaugusiais, gebėjimu dirbti komandoje, susitarti.
- ✓ Svarbi – emocinė branda – gebėjimas suvokti save bei jausti kitus.
- ✓ Žaidimas ir žaismingumas yra labai svarbūs siekiant vaikus sudominti, padėti jiems ugdytis mokėjimo mokytis bei kitas kompetencijas. Kiekvieną dieną vaikai patys tyrinėja, kuria, ieško atsakymų gilindamiesi į savaitės temą.

Tėvų vaidmuo!

Priešmokyklinio ugdymo tikslo galima siekti tik kryptingai bendradarbiaujant mokytojams, tėvams (globėjams) ir kitiems specialistams, todėl labai svarbu, kad tėvai padėtų mokytojams kuo geriau pažinti jų vaiką, išsiaiškinti, ką jis mėgsta, kuo domisi, kas jam sekasi geriausiai ir kur reikėtų labiau tobulėti, nes priešmokyklinės grupės mokytojai, numatydami konkretaus vaiko ugdymo rezultatus, stengiasi atsižvelgti ir į vaiko galimybes, ir į tėvų pageidavimus bei lūkesčius.

Nepamirškite pasikalbėti su mokytoju apie vaiko:

- polinkius;
- pomėgius;
- interesus;
- būdo bruožus;
- charakterio ypatybes.

PASAKŲ SKAITYMO NAUDA

SKAITYMAS VAIKUI – VIENAS GERIAUSIŲ BŪDŲ JO PASAULĮ PADARYTI GRAŽESNIU!

Skaitymo nauda – neišmatuojama. Vaiko, kurio vaikystę lydi knyga, emocinė-socialinė, komunikacinė, pažintinė, intelektinė raida skiriasi nuo vaiko, atriboto nuo knygų pasaulio.

Skaitymas vaikui supažindina su supančiu pasauliu, moko jį suprasti, kritiškai vertinti, lavina mąstymą, atmintį, turtina vaizduotę, žadina kūrybiškumą, ugdo dėmesio koncentraciją.

Vaikai, kuriems skaitoma lengviau išmoksta skaityti (dažniausiai į mokyklą jie jau ateina skaitydami ar bent pažindami visas raides). Jie yra sukaupę turtingą žodyną, mielai pasakoja, drąsiai fantazuoja, kalba rišliais sakiniais, nedaro žodžių derinimo klaidų.

Tokie vaikai greičiau mokosi rašto, lengvai išmoksta ir taiko gramatines taisykles, mažiau daro rašybos klaidų. Išmokę skaityti – jie lengviau supranta grožinius tekstus, jiems nekelia problemų matematikos žodinių uždavinių suvokimas, prasmingas dalykinių – pažintinių tekstų skaitymas.

Jei reikėtų išsirinkti seniausią pedagogikos metodą, juo neabejotinai taptų PASAKOS. Būtent per jas, nuo seniausių laikų, keliaujančias iš lūpų į lūpas, būdavo perduodamos žinios apie pasaulį ir gyvenimo filosofiją, o kiekviena pasakos klausytojų karta visas šias universalias istorijas permąstydamas, perimdama reikšmingiausias patarimus.

Nuostabu, kai su knyga vaikas susiduria nuo kūdikystės. Jis stebi nuolat skaitančius tėvelius, čiupinėja varto žaislines knygeles, išpūtes akeles klausosi mamos skaitomos knygos istorijos.

Ankstyvas skaitymas padeda vaikui suprasti, kad žodis, kurį mes tariame, gali būti išreikštas ženklais, jis ima suprasti pasakojimo struktūrą – kad istorija turi pradžia, pasakojimą ir pabaigą. Vaikas, klausydamasis jam skaitomo teksto, išmoksta naujų žodžių, galiausiai skaitymas balsu gali sukurti vaiko dienos rutiną – paprastai skaitoma vaikams prieš miegą

Parengė
Psichologė Veda